Книга Юдити 4

Ізраїльтяни готуються до оборони 1-8; юдеї просять у Бога рятунку 9-15

1 Почули сини Ізраїля, що жили в Юдеї, про те все, що вчинив народам Олоферн, верховний полководець Навуходоносора, царя асирійців, та як він, пограбувавши їхні храми, віддав їх на руїну,

2 і налякались його вельми й тремтіли за Єрусалим та за храм Господа, Бога свого,

3 бо вони тількищо повернулись були з неволі, і ввесь народ Юдеї зібрався недавно та й посуд, жертовник і храм були очищені від осквернення лиш недавно.

4 Тож і послали вони (стривожити) всю Самарію, Кону, Беторон, Белмаїн, Єрихон, Хову, Есору та Салем-долину,

5 і зайняли наперед усі шпилі високих гір, укріпили мурами оселі, що були на них, і заготували харчів для війни, бо на їхніх полях щойно недавно скінчились були жнива.

6 Первосвященик Йоаким, що був тоді в Єрусалимі, написав мешканцям Ветулії і Ветоместему, що навпроти Ездрелону, в напрямі рівнини біля Дотаїму,

7 наказуючи їм зайняти доступи в горах, бо через них був доступ в Юдею; і їм легко було затримати тих, що хотіли б продертись по два нараз через вузьку щілину.

8 Сини Ізраїля зробили так, як наказав їм первосвященик Йоаким з радою старших усього народу Ізраїля, що засідала в Єрусалимі.

9 Всі мужі ізраїльські почали з великим запалом взивати до Бога та впокорятись перед ним ревно.

10 Самі вони, жінки їхні, їхні маленькі діти, їхні череди, усі чужинці, наймити й раби їхні надягнули собі на бедра волосяниці.

11 Всі мужі ізраїльські, жінки й діти, що жили в Єрусалимі, впали ниць перед храмом і, посипавши голови попелом, розстелили свої волосяниці перед Господом.

12 Вони вкрили й жертовник волосяницею і взивали однодушно та ревно до Бога Ізраїля - не видати їхніх немовляток на загибель, жінок їхніх на наругу, міста, що належали до них, на загладу і святиню на сором, на ганьбу та наругу поганам.

13 Почув Господь їхній голос і зглянувся над їхнім горем. По всій Юдеї та Єрусалимі народ постив чимало днів, обернувшись обличчям до храму Господа Вседержителя.

14 А первосвященик Йоаким і всі ті, що стояли перед Господом, священики й священослужителі Господні, з волосяницями на бедрах, приносили повсякчасні всепалення, обіти й добровільні дари народу,

15 і, з посипаними попелом завоями своїми, щосили взивали до Господа, щоб він

доброзичливо споглянув на дім Ізраїля.